

اگر نمی‌خواهیم فرزندان مان سلاخی شوند، باید آگاهانه و متحدانه برای جهان نوین مبارزه کنیم!

در ساعات اولیه صبح روز جمعه، ۸ میزان، در حمله انتحاری، بر مرکز آموزشی «کاج» در غرب کابل، نزدیک به ۷۰ دانش آموز کشته و نزدیک به ۱۰۰ دانش آموز دیگر زخمی شدند. اکثریت این قربانیان دختران بودند. به اساس گفته‌های شاهدان عینی، مهاجم انتحاری، خودش را در صنف درسی که نزدیک به ۵۰۰ دانش آموز در آن حضور داشتند منفجر می‌سازد. آمار تکان‌دهنده‌ای کشته‌ها و برخورد خشن و ضدانسانی طالبان، با اعضای خانواده‌های قربانیان، صحنه غم‌انگیز و تراژدی از یک فاجعه انسانی را در غرب شهر کابل به وجود آورده بود.

اولین بار نیست که مراکز آموزشی و اجتماعات عمومی، هزاره‌ها و شیعیان در شهر کابل، مزار شریف، هرات، قندهار و... آماج حملات انتحاری قرار می‌گیرند. در مدت بیست سال گذشته، تحت سلطه نیروهای اشغالگر و رژیم دست‌نشانده نیز، بارها شفاخانه‌ها، مکتب‌ها، سالن‌های عروسی، هتل‌ها و موترهای لینی داخل شهری در این مناطق هدف حملات انتحاری قرار می‌گرفتند. ولی این بار، تبعات این جنایات هولناک، خشم و انزجار گسترده‌ی را علیه جنایتکاران طالب، داعش و کلیه بنیادگرایان اسلامی و ارتجاع را برانگیخت. دختران مبارز و آگاه در دانشگاه‌های تربیه کابل، دانشگاه هرات و دانشگاه بامیان با شعار «نسل‌کشی هزاره‌ها را پایان دهید» و «تعلیم حق ماست»، تظاهرات کردند. تظاهراتی که با گاز اشک‌آور، شلیک گوله، ضرب و شتم و زندانی کردن معترضان و خبرنگاران توسط طالبان روبه‌رو شدند. با وجود آن که اکثراً داعش مسوولیت چنین حملات را به عهده می‌گیرد، اما طالبان به عنوان گروه حاکم نقش مهم در جنایات از این دست دارند و آن‌ها مجریان اصلی جرم و جنایت در این یک سال و چند ماه گذشته در افغانستان بوده‌اند.

احزاب ارتجاعی شیعی و افراد ناسونالیست که بدون تقصیر در جنگ فرقه‌ی و مذهبی نیستند، می‌خواهند از این فرصت بهره ببرند. آن‌ها طرح مبارزه مسالمت‌آمیز و مذهبی و قومی تنگ‌نظرانه‌ای را مطرح می‌کنند. طرح اینگونه سیاست‌ها و برنامه‌های ارتجاعی، در اوضاع و احوال که طالبان و داعش با سر‌نیزه وحشت بر مردم افغانستان حکومت می‌کنند و ماشین آدمکشی داعش فعال است، جز دوام و تحکیم سلطه و وحشت طالبانی و داعشی چیز دیگر به دنبال ندارد.

در مقابل اینگونه جرم و جنایت نباید سکوت شود و باید علیه برنامه‌ها و سیاست‌های ارتجاعی قومی، مذهبی، ریفرمیستی و سازشکارانه، ایستادگی شود. اتحاد، همبستگی و مبارزات آگاهانه و سازمان‌یافته مردم زحمتکش افغانستان، از زنان و مردان و از همه ملیت‌های افغانستان، برای سرنگونی رژیم طالبان و تفکر طالبانی لازم است.

استراتژی «جنگ خلق» که جنگ توده‌ای طولانی تحت رهبری حزب پیش‌آهنگ است، همان استراتژی درست علمی و عملی است که می‌تواند راه‌هایی خلق کشور را از سلطه رژیم طالبان، دخالت امپریالیزم و مناسبات نابرابر طبقاتی فراهم سازد. بدون جنگ مسلحانه و بدون استراتژی مبارزاتی جنگ خلق، امکان سرنگونی رژیم طالبان و رهایی از اینگونه فجایع وجود ندارد. خلاصی از دهشت بنیادگرایی اسلامی که در اصل زاده نظام سرمایه‌داری - امپریالیستی است، فقط با انقلابات دموکراتیک طراز نوین و سوسیالیستی ممکن خواهد شد.

مرگ بر بنیادگرایان طالبی و داعشی!

زنده باد اتحاد، همبستگی و مبارزات برحق مردم افغانستان!

زنده باد مارکسیزم - لنینیسم - مائوئیسم!

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان